

Тіні між нами

КУПИТИ

Алессандра втомилася, що її не помічають, і тепер склала план, як здобути владу.

1. Звабити Короля Тіней.
2. Вийти за нього заміж.
3. Убити чоловіка й посісти трон.

Ніхто достеменно не знає, на що здатен новий монарх. Одні кажуть: він керує тінями, що звиваються довкола нього. Інші запевняють, буцімто тіні нашіптують йому думки ворогів. Хай там як, Алессандра усвідомлює, чого варта, й докладе всіх зусиль, щоб отримати це.

Та вона не єдина бажає смерті суверенові. На його життя зазіхали не раз, тож Алессандра розуміє: треба подбати, щоб він не загинув раніше, ніж зробить її своєю королевою. Водночас не можна закохатися самій. Бо, зрештою, хто краще пасуватиме Королю Тіней, ніж хитра й підступна королева?

РОЗДІЛ 1

Тіла першого і єдиного хлопця, який розбив мені серце, так і не знайшли.

І ніколи не знайдуть.

Я поховала Гектора Галаніса в такій глибокій ямі, що навіть земні демони не дістануться.

Мій сон був про нього, про той день, коли він сказав мені, що нам весело разом, але на цьому наші стежки розійдуться. Йому в душу запала інша дівчина. Навіть не пам'ятаю її імені. Тоді я думала тільки про те, що віддала Гекторові все, що мала: свій перший поцілунок, своє кохання, своє тіло.

А коли я освідчилася йому, він сказав лише: «Дякую, але, гадаю, настав час рухатися дал».

Він говорив ще багато чого. Коли я встромила ножа йому в груди, слова лилися з нього майже так само швидко, як і кров.

Він не міг зрозуміти. Хоч я також. Заледве пригадую, як схопила кинджал, який батько подарував мені на п'ятнадцяті уродини, за три місяці до того — клинок з інкрустованим коштовностями руків'ям і сріблястим лезом, — але в моїй пам'яті чудово закарбувався той факт, що кров Гектора пасувала до рубінів.

А ще пам'ятаю, що допомогло моїм думкам нарешті наздогнати шалене серцебиття, — останнє слово з вуст Гектора.

Алессандра.

Його останнім словом стало моє ім'я. Його остання думка була про мене.

Я перемогла.

Тепер це усвідомлення розливається в мені так само, як і три роки тому. Оце відчуття правильності, спокою.

Я підіймаю руки, потягуюся, наче кішка, а потім перевертаюся на інший бік.

На відстані кількох сантиметрів бачу пару карих очей.

— Дідько, Майроне, чому ти витріщаєшся не мене? - питаю.

Він торкається вустами мого оголеного плеча.

— Бо ти вродлива.

Майрон лежить на боці, підклавши кулак під голову. До пояса вкритий моїми простирадлами. Аж дивно, що такий високий чоловік узагалі вміщається в моєму ліжку. Його чолом розсипалися пружні кучері, він смикає головою, щоб вони не лізли в очі. До мене долинає запах сандалового дерева й поту.

Притримуючи простирадла на грудях, підтягуюся, щоб сісти.

— Минулої ночі нам було весело, але тобі вже час іти. У мене сьогодні купа справ.

Майрон невідривно дивиться на мої груди, і я закочую очі.

— Може, ще якось зустрінемося? — запитую.

Він підводить погляд, але вже за мить його очі знову багатозначно ковзають до моїх грудей.

Ні, чекайте. Не до грудей. До долоні, якою я втримую простирадла, і додаткової ваги, яку тепер на ній відчуваю.

На моєму пальці діамант. Прекрасний, гранований у формі яйця, у золотій оправі. Коли я нахиляю долоню з боку в бік, він аж підморгує в ранковому світлі. Ця каблучка — найдорожче, що він коли-небудь мені дарував.

— Алессандро Статос, я кохаю тебе. Ти вийдеш за мене?

Кімнату наповнює сміх, і Майрон здригається від того звуку. Я швидко затуляю уста вільною рукою.

— Що ти собі надумав? — кажу за мить. — Авжеж, ні. - Я знову опускаю погляд на розкішну каблучку. Хоч якась користь із цього Майрона. Коханці чомусь більше не роблять мені дорогих подарунків, щойно я відхиляю їхні пропозиції.

На жаль.

— Але ж нам так добре разом, — каже він. — Я щодня піклуватимусь про тебе. Дам тобі все, чого ти гідна. Ставитимуся до тебе, як до принцеси.

Якби ж він знав, що мені потрібно трохи більше.

— Це дуже люб'язна пропозиція, однак я ще не готова взяти шлюб.

— Але... я розділив з тобою ложе, — Майрон аж бризкає слиною.

Так, він і ще троє інших хлопців цього місяця.

— А тепер тобі час іти, — я посуваюся, щоб підвестися з ліжка, аж раптом двері до покоїв різко розчиняються.

Майрон так і вклякає з простягнутою до мене рукою, а мій батько, Сергійос Статос, лорд Мазіс, опускає очі на наші напівоголені тіла.

— Геть звідси, — цідить він крізь зуби загрозово тихим голосом. Мій батько нижчого зросту за мої 168 см, зате статурою схожий на бика — з товстою шиєю, широкими плечима. І проникливим поглядом, що зазирає в самісіньку душу.

Майрон намагається потягнути простирадла за собою, але я міцно притискаю їх до себе. Врешті він здається й нахиляється, щоб підняти з підлоги свої штани.

— Негайно, — уточнює батько.

— Але...

— Скорися, інакше я накажу тебе відшмагати!

Майрон підводиться. Ледь-ледь. Горбиться так, наче це бодай трохи приховає його статуру. На півдорозі до дверей озирається на мене:

— Моя каблучка?

— Ти, певно, хотів би, щоб я лишила її собі, правда? На згадку про наш спільно проведений час?

Майрон кривиться. Однією ногою він уже стоїть на порозі, але досі зволікає.

Батько гарчить.

Майрон кидається навтьоки, мало не спотикаючись об батькові чоботи, коли стрімголов перелітає через поріг. Щойно він зникає, батько повертається до мене.

— Украй складно знайти для тебе пристойну пару, якщо щоночі тебе застають з новим кавалером у ліжку.

— Не верзи дурниць, батьку. Майрон тут уже вп'яте.

— Алессандро! Ти мусиш покласти цьому край. Тобі час подорослішати. Втихомиритися.

— То, виходить, Хризанта вже знайшла собі чоловіка? — Він чудово знає, що мені законом заборонено виходити заміж раніше за старшу сестру. Є певні правила.

Батько підступає до ліжка.

— Король Тіней відіслав з палацу чимало незаміжніх жінок. Хризанту також. Я сподівався, що він накине оком на твою сестру, вона ж бо неабияка красуня.

— О так, Хризанта неабияка красуня. А ще дурна як колода.

— Але не судилося...

— Майрон холостяк, — пропоную.

Батько зустрічає мій погляд.

Рекомендована література

Фейрі й алхімія. Ртуть.
Книга 1

Відмотай назад. Місто вітрів. Книга 5

Одна з дівчат

Гра в kota і мишу.
Книга 1:
Переслідування
Аделіни

Пекельна пісня

Гра в kota і мишу.
Книга 2: Полювання на
Аделіну

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ